

Mykoła Diadura poprowadzi w piątek Orkiestrę OiFP

W sali koncertowej przy ulicy Podleśnej w piątek, 27 października o godz. 19.00 wystąpi Mykoła Diadiura, dyrektor artystyczny i główny dyrygent Opery Narodowej Ukrainy im. T. Szewczenki w Kijowie oraz Orkiestry Symfonicznej Narodowej Filharmonii Ukrainy. Poprowadzi Orkiestrę Opery i Filharmonii Podlaskiej. Wystąpi znakomity wiolonczelista Marcin Zdunik. W programie koncertu wielcy rosyjscy kompozytorzy. Usłyszymy Kaprys włoski op. 45 oraz Wariacje na temat rokoko op. 33 Piotra Czajkowskiego i Tańce symfoniczne op. 45 Sergiusza Rachmaninowa.

KONCERT SYMFONICZNY

Piątek , 27 października 2017 | godz. 19.00

Sala koncertowa, ul. Podleśna 2

Piotr Czajkowski (1840–1893)

Kaprys włoski op. 45

Podróże do Italii łączyły wielu poetów, malarzy i kompozytorów. Kaprys włoski, zgodnie z nazwą, jest żartem, rodzajem zabawy różnorodnymi wątkami, zasłyszаныmi melodiami, ułożonymi w modne w romantyzmie potpourri. Zaczyna się lekką, jakby cyrkową muzyką taneczną, by przejść w ponurego marsza. Czajkowski zdaje się tu odnosić do stylu włoskich oper, zwłaszcza niezwykle w Italii szanowanego symbolu wolności i zjednoczenia Włoch, Giuseppe Verdiego.

Piotr Czajkowski

Wariacje na temat rokoko op. 33

Estyma, z jaką Piotr Czajkowski traktował spuściznę barokową i klasyczną, wiąże się po trosze z faktem nieobecności takowej we właściwym czasie w Rosji. Dziełami takimi jak suity (np. „Mozartiana”) czy serenady nadrabiał zaległości, a również stawiał sobie wysoko poprzeczkę, usiłując uzyskać wyraz, ograniczając środki wyrazu. Dla Wariacji na temat rokoko wybrał obsadę typową dla symfonii Haydna czy Mozarta, z podwójną obsadą instrumentów dętych i kwintetem smyczkowym; podobnie jak oni, wykorzystuje dialogi między grupami instrumentów i solistą. Te króciuteńkie dialogi sprawiają, że utwór wydaje się miniaturowy, ma charakter rokokowego bibelotu.

Sergiusz Rachmaninow (1873–1943)

Tańce symfoniczne op. 45

Ostatnie opus Rachmaninowa. Muzyka szydząca z krytyków, buntownicza, dynamiczna, chwilami chropawa, mogłaby zapowiadać nowy okres twórczości dotychczasowego pogrobowca romantyków. Przypominające Prokofiewa czy Strawińskiego Tańce symfoniczne okazały się jednak rodzajem testamentu, rozliczania się z własnym losem, ostatnim spojrzeniem człowieka opuszczającego na zawsze dom, ojczyznę. Kompozytor cytuje tu swoje dawne utwory i „Złotego kogucika”, jedyną muzykę „cudzą” (Mikołaja Rimskiego-Korsakowa), jaką zdążył spakować, uciekając z ogarniętej rewolucją Rosji. „To moja ostatnia iskra” – pisał Rachmaninow o Tańcach symfonicznych.

Do komponowania tej muzyki namówił Rachmaninowa wybitny baletmistrz i choreograf,

Michaił Fokin, we współpracy obu twórców miał powstać balet „Tańce” i zapewne kolejne, konkurujące z modnymi spektaklami tanecznymi kompozytorów wymienionych powyżej. Śmierć Fokina udaremniała ten zamysł. Jemu zadedykował kompozytor ostateczną, koncertową wersję dzieła.

/Z omówienia programu Magdaleny Gajl/

Mykołę Diadiurę po raz pierwszy gościliśmy w lutym 2016 roku i spodobał się wówczas podlaskiej publiczności. Jest dyrektorem artystycznym i głównym dyrygentem Opery Narodowej Ukrainy im. T. Szewczenki w Kijowie oraz Orkiestry Symfonicznej Narodowej Filharmonii Ukrainy. Był też związany z Polską – w latach 2010–2013 obejmował stanowisko dyrektora artystycznego i dyrygenta Filharmonii Szczecińskiej. Jako stały dyrygent gościnny współpracował z orkiestrami filharmonicznymi w Polsce, Rosji, we Włoszech, Korei Południowej i Japonii. Obecnie jest stałym gościnnym dyrygentem Orchestre Pasdeloup w Paryżu. Koncertował w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii, Polsce i Turcji.

Marcin Zdunik wykonuje muzykę od renesansu po dzieła najnowsze, improwizuje, aranżuje i komponuje. Wystąpił jako solista na estradach renomowanych sal: Carnegie Hall w Nowym Jorku, Cadogan Hall w Londynie czy Rudolfinum w Pradze. Partnerowały mu znakomite zespoły, m.in. Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej w Warszawie, Orkiestra Kameralna Unii Europejskiej, City of London Sinfonia czy Sinfonia Varsovia, a także wybitni dyrygenci, np. A. Boreyko, A. Wit i A. Mustonen. Ceni sobie współpracę z inspirującymi muzykami, m.in. N. Goernerem, G. Caussé, K. Jabłońskim i K. Jakowiczem. W ramach festiwalu Chamber Music Connects the World miał przywilej koncertować wspólnie z G. Kremerem i Y. Bashmetem. Zapraszany do udziału w prestiżowych festiwalach muzycznych – BBC Proms w Londynie, Progetto Martha Argerich w Lugano oraz Chopin i Jego Europa w Warszawie. Był wielokrotnie nagradzany na międzynarodowych konkursach i festiwalach. W 2007 r. został laureatem I nagrody, Grand Prix oraz 9 innych nagród w VI Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. W. Lutosławskiego w Warszawie. W 2008 r. reprezentował Polskie Radio w Bratysławie na Międzynarodowym Forum Młodych Wykonawców organizowanym przez Europejską Unię Radiową (EBU), zwyciężając i zdobywając tytuł New Talent 2008. W 2009 r. otrzymał nagrodę Gwarancja Kultury przyznaną przez TVP Kultura. W dorobku ma wiele nagrań. Doktor sztuk muzycznych. Prowadzi klasę wiolonczeli w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku. Gra na instrumencie wykonanym przez Wojciecha Topę, jednego z najznakomitszych polskich lutników.

źródło: rzecznik OiFP

